

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2023-122

15.2.2023

DNB Livsforsikring AS (Pensjon, Personal)

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Strøm/brannskade i arm – årsakssammenheng – ervervsuførhet – inntektstap – renter – utmåling - avvist.

Forsikrede pådro seg en brannskade i høyre arm, da han kuttet en strømførende kabel i juli 2011. I 2013 utbetalte selskapet erstatning for påført inntektstap, påført hjemmearbeidstap og påførte utgifter i tillegg til dekning av utgifter til tolk og juridisk bistand. Selskapet avslo krav om ytterligere erstatning i 2017. Det forelå flere spesialisterklæringer/sakkyndig uttalelser som konkluderte med årsakssammenheng mellom yrkesskaden og forsikredes plager. I 2020 fremsatte selskapet tilbud om ytterligere erstatning, uten at dette ble akseptert av forsikrede. I 2022 foretok selskapet en ensidig utbetaling av totalt kr 1 412 000, bl.a. for menerstatning, påført inntektstap og fremtidig inntektstap (tilsvarende 50 % uførhet). Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde krav på ytterligere erstatning for tap i fremtidig inntekt, subsidiært om forsikrede hadde krav på ytterligere erstatning for påført inntektstap, eventuelt om forsikrede hadde krav på renter til 21.4.22 da erstatningen ble registrert innbetalt. Nemnda bemerket at det ikke var fremlagt dokumentasjon som inneholdt en medisinsk begrunnet vurdering av skaden, og som konkluderte med at forsikrede var 100 % ervervsufør som følge av skadehendelsen 9.7.11. Slik saken var opplyst, kunne nemnda ikke se at forsikrede hadde sannsynliggjort at han hadde krav på en høyere grunnerstatning enn det som var lagt til grunn for selskapets utbetaling. Nemnda avviste saken hva gjaldt utmåling av lidt inntektstap og renter.

Saksfremstilling

Forsikrede (forskalingsnekker) var omfattet av arbeidsgivers yrkesskadeforsikring, da han 9.7.11 kuttet en strømførende kabel og fikk forbrenning i høyre arm.

I skademelding 26.11.12 ble skaden oppgitt som "*strøm (brann) skade*" og hendeleseforløpet beskrevet slik:

Jeg holdt på å kutte elektriske kabler som skulle ha vært uten strøm. Jeg kuttet en og det skjedde ikke noe. Neste – fikk jeg strøm gjennom høyre hånd.

Selskapet utbetalte erstatning for påført inntektstap, påført hjemmearbeidstap og påførte utgifter på til sammen kr 121 257, i tillegg til tidligere dekning av utgifter til tolk og juridisk bistand, jf. brev av 20.12.13.

I spesialisterklæring til Nav 16.3.17, fra spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering, dr. S., fremgår:

Vurdering:

(Forsikrede) har vært utsatt for yrkesskade 09.07.11 samt 29.04.15.

Hendelsen 09.07.11 er godt dokumentert og hadde tydelig et stort skadepotensial. Han ble umiddelbart innlagt sykehus, og synes å ha blitt adekvat behandlet både i Norge og (hjemlandet). Han har fortsatt

helseplager grunnet denne hendelsen, og det er overveiende sannsynlig årsakssammenheng mellom yrkesskaden 09.07.11 og hans helseplager fra høyre overekstremitet. Det er også sannsynlig at plagene blir varige, dog varierende alt etter hvilke påkjenninger han utsettes for.

Yrkesskaden 29.04.15 synes også godt dokumentert med betydelig skadepotensial, men det er noe usikkert hvorvidt hendelsen skal medregnes i denne erklæringen, dog mener jeg det er mest rimelig, selv om det mangler noe dokumentasjon.

Den skaderelaterte og sannsynlig varige medisinske invaliditetsgrad blir vurdert etter "Forskrift om ménerstatning" av 21. april 1997. Etter min skjønnsmessige vurdering har hendelsen 09.07.11 medført en varig medisinsk invaliditetsgrad sammenlignbart med punkt 3.9.7 i "Invaliditetstabellen", mest funksjonelt sammenhengende med nedre del av punkt 3.9.7 b, det vil si 15 %. tillegg har han, etter min vurdering, et skjæmmende arr, skjønnsmessig tilsvarende punkt 5.15 b i "Invaliditetstabellen", det vil si 3 %. Den varige medisinske invaliditetsgrad etter hendelen 09.07.11 er således, etter min vurdering, 18 %.

Hans skade på venstre kneledd synes, etter min vurdering, å kunne bedømmes etter punkt 4.7.2, det vil si 3 %. Dette gjelder da følgetilstand etter yrkesskaden 29.04.15.

Forsikrede påklaget vedtak om menerstatning fra Nav av 10.10.17 i brev av 9.11.17. Forsikrede fremmet samtidig krav om ytterligere erstatning i brev til selskapet samme dag.

I brev av 14.12.17 viste selskapet til at tidligere tilbud om fullt og endelig oppgjør med ytterligere kr 150 000, ikke var akseptert og følgelig falt bort, og avslo krav om ytterligere erstatning.

I referat fra møte med Nav 18.12.17 fremgår:

Om dagens situasjon forteller (forsikrede) at han er i 100 % arbeid som hjelpemann, og at arbeidet er variert. Han har flere godkjente yrkesskader. Det er høyspentskade i høyre arm som gir han størst plager nå. Han er anbefalt ikke å belaste høyre arm, han forsøker å tilpasse dette, men han får ofte vondt grunnet overbelastning. Han bruker mye smertestillende. Han har opplevd at hans norske lege mener det ikke er noe annet å gjøre, men han har nå fått henvisning til MR. Skal til det på nyåret.

Han har tidligere vært sykemeldt, men sier han nå har vært i jobb siden april 2016, og det betyr at han har opparbeidet seg rett til ny periode med sykepenger. Dette er noe han eventuelt må drøfte med sin lege.

(...)

Foreløpig er han i fullt arbeid, og det er vanskelig å si noe om hvordan hans situasjon vil bli fremover. Han er bedt om å ta kontakt med NAV dersom det er endringer i hans situasjon.

I legeerklæring poststemplet 5.9.18, (oversatt fra polsk 10.9.18), fra "*Specialist surgeon*", "*Trauma Orthopaedist*" og "*Sports medicine specialist*" fremgår:

According to patient's medical history: an accident at work in Norway 09.07.2011 - electric shock with skin burn on the right forearm, complication due to fascial compartment syndrome and nerve damage in the right upper limb.

Diagnosis and surgical procedure in Norway, performed as an emergency in the course of threatening narrowness of the fascial compartments, decompression incisions of the right forearm and arm, hospitalised also in Norway.

Due to persisting pain with neurological symptoms of the right forearm, the patient underwent a surgical procedure in the Province Hospital of Trauma Surgery in (...) (during temporary hospitalisation).

16.09.2014 right ulnar nerve was decompressed in the neural groove. Scars of the right forearm on the palm side were removed and decompressed. Improvement of ulnar nerve conduction was achieved, pain decreased. Continued rehabilitation in (hjemlandet) and in the place of residence.

Since the beginning of 2016 a gradual deterioration in sensory function of the right upper limb has been observed.

Currently, visible muscle power weakness in the limb. Minor amyotrophy of the right forearm and arm muscles. Painful scars on the palm side and dorsal side of the forearm and elbow joint with pain radiating to the fingers I - III of the right hand in the area of the right median nerve.

Due to persisting pain with sensory disorders in the right upper limb, extended diagnostics, including nerve conduction assessment of the right forearm and right brachial plexus, is required.

Surgery recommended, with possible decompression of damaged nerves, removal of skin scar tissue, subcutis, and muscles of the right forearm, decompression of muscular fascia.

Currently, reduction of strain on the limb, rehabilitation, physiotherapy are necessary. Symptomatic treatment.

Forsikrede sendte klage til Finansklagenemnda 12.9.18. Saken ble avsluttet, da den ikke var klar for behandling i Finansklagenemnda, jf. brev av 17.9.18.

Av innsynsrapport fra Nav fremkjørt 2.1.19, fremgår at forsikrede mottok sykepenger i ett år etter ulykken, og deretter i 2014-2016, og igjen fra våren 2018.

I spesialisterklæring 30.1.19, innhentet av selskapet fra spesialist i nevrologi og klinisk nevrofysiologi, dr. J., fremgår:

Konklusjon:

(Forsikrede) f. (...) har som følge av ulykke den 090711 utviklet en CRPS lignende tilstand i den høyre armen. Grad av varig medisinsk invaliditet bedømmes skjønnsmessig til 30 % etter punkt 3.10 (causalgi).

I sluttrapport fra Nav 17.12.19 i forbindelse med arbeidsavklaring fremgår:

Oppsummering/konklusjon av Avklaring:

(...) Deltaker har som følge av skade under arbeid, fått det vi forstår som permanente skader i den ene armen. Deltaker forklarer at all bevegelse i armen skaper smerter. På bakgrunn av dette, og i dialog med aktuelle arbeidsgivere bekreftes det at han ikke vil kunne jobbe som forskalings snekker. Deltaker har vært interessert i å avklare hvorvidt han kan jobbe som forman i Norge. I dette har vi ønsket å avklare hvilke ferdigheter i norsk som krever for dette arbeidet, hvorvidt deltaker har rett kompetanse, og hvorvidt dette arbeidet fordrer at man kan bruke begge armene.

En samlet vurdering i dialog med arbeidsgivere antyder at deltakers manglende ferdigheter i norsk er det største hinderet for å utføre dette arbeidet. Arbeidsgivere krever at man snakker og kan skrive flytende norsk. I relasjon til å avklare hvorvidt en forman må kunne bruke begge armene opplever vi at svarene er noe blandet. Omtrent halvparten av de som svarer forteller at de ikke stiller krav til dette, men at man kan gjøre kontorarbeid. Enkelte firmaer, og spesielt de litt mindre, forklarer at det er vanlig at man deltar litt i arbeidet ved behov.

Vi er svært usikre på hvorvidt han har helse til å utføre de "kontorliknende oppgavene" stillingen fordrer. I tiltaket har vi observert at dette ser smertefullt ut for deltaker. Han har bare en hånd han kan jobbe med på PC. Alt tar dermed noe lenger tid. Deltaker har også gitt uttrykk for at dagligdagse bevegelser, som det å skulle bevege seg/gå er smertefullt for armen er i bevegelse da også. På bakgrunn av at utprøving ikke var mulig i løpet av tiltaket, og språk var en utfordring, kan det være hensiktsmessig å etterspørre en funksjonsvurdering utført av helsepersonell for å vurdere dette nærmere. (...) Norsk anses som nødvendig for andre type jobber.

Selskapet fremsatte tilbud om menerstatning (kr 102 000), lidt inntektstap i perioden 2013-2019 (kr 440 000), grunnerstatning (kr 770 000 tilsvarende 50 % ervervsuførhet) og påførte utgifter/reduert evne til arbeid i hjemmet (kr 25 000), til sammen kr 1 337 000, med tillegg av utgifter til juridisk bistand i brev av 24.3.20.

Etter e-post fra forsikrede 30.3.20, økte selskapet tilbudet om lidt inntektstap til kr 500 000 og grunnerstatning til kr 900 000, jf. e-post av 31.7.20. Tilbudet ble ikke akseptert av forsikrede, jf. e-post av 28.9.20.

Selskapet økte ytterligere tilbudet om grunnerstatning til kr 1 150 000, jf. e-post 3.11.20. Heller ikke dette tilbudet ble akseptert. Selskapet varslet om foreldelse i brev av 7.12.20.

Forsikrede henvendte seg på ny til Finansklagenemnda i e-post av 8.6.21. Saken var fortsatt ikke klar for behandling, og ble avsluttet i brev av 16.6.21.

Den 8.4.22 varslet selskapet at det ville foreta et ensidig oppgjør i samsvar med tilbudet av 24.3.20, på til sammen kr 1 412 000, inkludert restsalær på kr 75 000. Selskapet har opplyst at det tidligere var blitt utbetalt á konto salær med kr 165 000.

I en uautorisert oversettelse av notat 12.4.22 fra dr. N. med. A.J. fremgår:

The patient reports for control.

The patient awaits the surgery: right brachial plexus neurolysis and right urnal nerve neurolysis.

The patient attended the Pain Treatment Clinic in Norway – painkiller plasters were recommended. There is no final decision regarding the further treatment process and no final decision about going on a disability pension.

Periodical control of the patient is recommended both here and in Norway.

The patient requires further treatment, including the operational treatment. The prognosis is unfavorable. The functioning of the right upper limb is handicapped.

Clinical control is recommended here, after the patient's stay and control in Norway.

Forsikrede sendte atter en ny klage til Finanklagenemnda 27.4.22.

Selskapet har ikke fremlagt komplette journalnotater, men vist til gjennomgangen av medisinske dokumenter i erklæringen fra dr. J., jf. brev av 30.5.22. I brevet er det videre opplyst at selskapet ikke har innhentet oppdatert medisinsk dokumentasjon etter denne erklæringen, og at forsikrede – representert ved advokat – selv forutsettes å gjøre dette om nødvendig.

Det er fremlagt kopi av lønns slipper/lønnsoppgaver fra 2011-2014 og 2016-2017, samt skattemeldinger/selvangivelser fra 2009-2018 og avgangsvitnemål fra fagskole (oversatt fra annet språk).

I sluttrapport fra Nav 29.6.22 om arbeidsrettet rehabilitering fremgår:

Helse/smertebilde:

Deltaker hadde flere år siden en arbeidsulykke i 2011, der han fikk en høyspent-arbeidsskade hvor hans høyre arm ble alvorlig skadet. Han fikk brannsår, og muskler og nerver i armen er ødelagt.

Deltaker har siden da hatt store problemer med høyre arm som han har liten funksjonalitet i, samt han lever nå med konstante kroniske sterke smerter som i stor grad påvirker deltaker i hverdagen. Smerter varierer mellom 6-7/10 på VAS skala, der 10 er høyest mulig.

(...)

Han har tatt 5 operasjoner i (hjemlandet) for å frigjøre nerver og rense rundt nerver. Etter operasjon var han gjennom flere måneder med fysioterapi før han prøvde å komme seg tilbake i jobb første gangen. Han har vært gjennom fysioterapi etter alle operasjoner. Deltaker får nå oppfølging fra lege i (hjemlandet), og kirurg i (hjemlandet) sier at han må opereres snart og at dette kan lede til bedring i viss tid. Neurolog og S.klinikken i Norge anbefaler ikke flere operasjoner. (...)

Språk:

Det har vært behov for bruk av tolk i tiltaket. Deltaker har store problemer med å snakke norsk, lese og forstå. (...)

Nav omgjorde vedtak om menerstatning, slik at forsikrede fikk innvilget menerstatning i gruppe 3, jf. vedtak av 19.8.22.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er full årsakssammenheng mellom yrkesskaden han ble påført 9.7.11 og hans arbeidsuførhet. De fleste saksopplysninger tyder nå på at det er sannsynlig at han ikke kommer tilbake i arbeid, innbefattet at han har vært svært lenge sykmeldt og på AAP. Det er dermed grunnlag for utbetaling av full grunnerstatning i saken. Sluttrapporten fra Nav 29.6.22 dokumenterer forsikredes nedsatte funksjon etter skaden. Selskapets kommentarer til denne rapporten er tatt ut av sin sammenheng og misforstått. Forsikredes

smerter er innenfor grensene for tidligere målinger, og det er normalt med visse svingninger over tid. Det er ikke riktig at det er dårlige norskkunnskaper som fører til forsikredes arbeidsuførhet. Det er ikke noe han vil mer enn å komme i hel eller delvis jobb, gjerne i hjemlandet der det ikke er noen språkvansker og han har familie. Det er yrkesskaden som forhindrer ham i å jobbe. Navs vedtak om menerstatning i gruppe 3 underbygger kravet mot selskapet, og at forsikrede nå virker å være på vei mot full uføretrygd, grunnet særlig høyspentskaden 9.7.11. Traumatolog A.J., som har operert forsikrede gjentatte ganger, har konkludert med at forsikrede trenger en ny operasjon i den skadde armen. Forsikrede er klar over at alle operative inngrep medfører en viss risiko, men har foreløpig god erfaring med å følge dr. A.J's vurderinger, og ønsker å ta en operasjon til for å lindre plagene. Dette gjør ingen forskjell i selskapets ansvar for å utbetale de fulle tapene etter lov om yrkesskadeforsikring. Forsikrede har søkt uføretrygd fra Nav, og det er sannsynlig at han vil bli innvilget uføretrygd med 100 % yrkesskadefordel. Utredning i Nav tar tid og det anmodes om at selskapet avventer Navs endelige konklusjon om uførhet etter yrkesskaden. Selskapets ensidige utbetaling anses som en foreløpig á kontoutbetaling.

Subsidiært anføres at selskapets utbetaling må oppdateres til i dag, da det mangler i overkant av et par års inntektstap, eventuelt at hele utbetalingen skal renteberegnes til 21.4.22, da betalingen ble registrert innbetalt.

Selskapet har i det vesentlige anført at saken må avvises fra behandling, da den reiser spørsmål som krever medisinsk kompetanse og umiddelbar bevisførsel og derfor ikke egner seg for nemndas skriftlige behandling, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Videre følger det av Prop. 32 L (2015-2016) pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN 2017-408, 2018-077 og 2021-522. Det følger også av fast nemndspraksis at saker som reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for nemndas saksbehandling, blir avvist av nemnda, jf. bl.a. avgjørelse 2018-788, 2018-418 til 2018-421, 2017-688, 2016-475 og 2015-082.

Subsidiært fastholder selskapet at det ikke foreligger faktisk eller rettslig årsakssammenheng mellom arbeidsulykken/de skaderelaterte plagene og en 100 % varig ervervsuførhet. Det foreligger ikke skaderelaterte årsaker til at forsikrede ikke kunne ha vært tilbake i delvis arbeid fra 2020. Erklæringen fra dr. J. underbygger at forsikrede er hemmet ved bruk av høyre arm, men at den like fullt har en klar støttefunksjon og til en viss grad også en bruksfunksjon. Forsikrede har vært i full jobb i flere år etter ulykken, jf. innsynsrapport fra Nav. Manglende norskkunnskaper er en selvstendig virkende årsak til i hvert fall deler av forsikredes uførhet, jf. sluttrapport fra Nav av henholdsvis 17.12.19 og 29.6.22. Det ligger godt innenfor hans tapsbegrensningsplikt – etter nå 15 år i Norge – å skaffe seg slike norskkunnskaper som er nødvendige for å kunne delta i arbeidslivet. Sluttrapporten fra Nav 29.6.22 beskriver i tillegg en smerteutvikling hvor forsikrede fikk betydelig økte smerter lang tid etter skadehendelsen. Smertetilstanden synes videre å ha økt ytterligere etter undersøkelsen hos dr. J. En slik utvikling er ikke i tråd med en skadebiologisk forklaringsmodell, heller ikke ved CRPS lignende tilstander. Under enhver omstendighet vil en slik skadeutvikling være for fjern og avledet til å ha erstatningsrettslig vern. Det fremkommer også av sluttrapporten at forsikrede har blitt operert flere ganger i hjemlandet, og at han også skal bli operert der på nytt. Disse operasjonene har ikke blitt anbefalt av leger i Norge. Forverring som skyldes disse operasjonene, vil selskapet ikke være ansvarlige for. Det bestrides at selskapet ikke kan foreta et ensidig oppgjør, men må avvente til Navs vurdering foreligger. Yrkesskaden inntraff i 2011 og det har gått tilstrekkelig med tid og foreligger tilstrekkelig med opplysninger om inntektsevne og funksjonsnedsettelse til at saken kan gjøres opp og avsluttes. Navs vurdering er heller ikke bindende for selskapet. Navs omgjøring av vedtak om menerstatning er ikke riktig, jf.

Rt-2015-820 og LB-2016-179244, og er uansett uten betydning for vurderingen av skaderelatert ervervsuførhet i denne saken. Det er for øvrig uklart på hvilken medisinsk indikasjon dr. A. J. opererer en CRPS-lignende smertetilstand, og opplysningene er under enhver omstendighet ikke dokumentert.

Når det gjelder den konkrete utmålingen, er den skjønnsmessig basert på at partene har ulikt syn på årsakssammenhengen. Inntektstapsberegningene er skjønnsmessig. Inntektsnivået før skaden var varierende og inntekten etter skaden har også variert, som følge av at forsikrede i flere år har vært i full jobb. Erstatningsutmålingen dekker den ensidige erstatningsutbetalingen med god margin opp for forsikredes skaderelaterte tap. Det er følgelig ikke grunnlag for å flytte skjæringstidspunktet. Under enhver omstendighet dekker den romslige grunnerstatningen - som i så fall skulle ha vært redusert – opp for en eventuell ytterligere periode med påført tap.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om forsikrede har krav på ytterligere erstatning for tap i fremtidig inntekt (grunnerstatning), subsidiært om forsikrede har krav på ytterligere erstatning for påført inntektstap, og om forsikrede eventuelt har krav på renter til 21.4.22 da erstatningen ble registrert innbetalt.

Det følger av yrkesskadeforsikringsloven (yfl.) § 12 at "Yrkesskadeforsikringen skal dekke lidt tap, tap i framtidig erverv og utgifter som skaden antas å påføre skadelidte i framtiden. Hvis skadelidte har fått varig og betydelig skade av medisinsk art, skal det gis særskilt ménerstatning." Klager har fremsatt krav om 100 % grunnerstatning. I dette tilfellet har selskapet utbetalt grunnerstatning avrundet til kr 770 000 tilsvarende 50 % ervervsuførhet.

Slik nemnda forstår selskapets klagesvar bestrider ikke selskapet at det er årsakssammenheng i skadeleddet, det vil si mellom skadehendelsen 9.7.11 og forsikredes plager, men selskapet bestrider at de skaderelaterte plagene har medført 100 % ervervsuførhet.

Det er sikker rett at det er den forsikrede som må sannsynliggjøre (bevise) at vilkårene for erstatning er oppfylt. Det betyr at forsikrede må sannsynliggjøre at de skaderelaterte plagene er årsak til at han er 100 % ervervsufør.

En vurdering av årsakssammenheng har både en rettslig og en medisinsk side. Det følger av høyesterettspraksis at det rettslige kravet om årsakssammenheng mellom de skaderelaterte plagene og en uførhetsgrad på 100% dersom plagene er en nødvendig betingelse for økt uførhet, og at plagene er vært så vidt vesentlig i årsaksbildet at det er naturlig å knytte ansvar til den, jf. Rt-1992-64 (p-pilledom II).

Nemnda har ikke medisinsk kompetanse og foretar ikke noen medisinsk vurdering av saken. Nemnda overprøver heller ikke det medisinskfaglige skjønn som leger har utvist i en sak. Dette betyr at dersom den forsikrede legger frem en uavhengig sakkyndigerklæring hvor det konkluderes med årsakssammenheng, vil vedkommende som utgangspunkt ha sannsynliggjort at kravet til årsakssammenheng er oppfylt. Dette gjelder likevel ikke unntaksfritt. Nemnda kan overprøve erklæringer på et juridisk grunnlag, se for eksempel avgjørelse 2017-143, 2018-160, 2018-399 og 2018-865 fra nemnda. Det betyr at dersom erklæringen ikke tilfredsstillende de krav som stilles til en slik erklæring, vil den ikke være egnet til å sannsynliggjøre en årsakssammenheng.

Slik saken er opplyst for nemnda, foreligger det ingen klinisk dokumentasjon hvor det foretas en medisinsk begrunnet vurdering, og som konkluderer med at forsikrede er 100 % ervervsufør som følge av plager han ble påført ved skadehendelsen 9.7.11. Derimot foreligger det en sluttrapport fra Nav 17.12.19, hvor "manglende ferdigheter i norsk" synes å være det største hinderet for å

utføre dette arbeidet (som formann), og at norsk anses som nødvendig for andre type jobber. Også i sluttrapport fra Nav 29.6.22 er det påpekt "behov for bruk av tolk i tiltaket", da forsikrede "har store problemer med å snakke norsk, lese og forstå". Nemnda forstår det videre slik at forsikrede var i full jobb i flere år etter skadehendelsen, jf. innsynsrapport fra Nav.

Nemnda kan heller ikke se at Navs endring av menerstatning til gruppe 3 er tilstrekkelig for å sannsynliggjøre et krav om 100 % grunnerstatning. Nemnda bemerker at vedtaket bygger på en samlet vurdering av to yrkesskadehendelser, og at selskapet uansett ikke er bundet av Navs vurderinger, se f.eks. nemndas avgjørelse 2021-1286 og 2021-905.

For det tilfellet at forsikrede mener at de skaderelaterte plagene begrenser hans evne til fysisk arbeid, bemerker nemnda at yrkesskedeforsikringen ikke gir rett til dekning av yrkesvalghemning, jf. nemndas avgjørelse 2019-924, 2016-509 og 2010-221.

Slik saken er opplyst, kan nemnda ikke se at forsikrede har sannsynliggjort at han har krav på en høyere grunnerstatning enn det som er lagt til grunn for selskapets utbetaling.

Spørsmålet om forsikrede har krav på ytterligere erstatning for lidt inntektstap og renter avvises, jf. Finansklagenemndas vedtekter pkt. 4.1 bokstav d, hvor det fremgår at en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går ut over klageorganets effektivitet", jf. lov av 17. juni 2016 nr. 29 om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av prp. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål", jf. også FinKN 2017-408, 2020-725, 2020-822 og 2022-420. Nemnda tar derfor ikke stilling til forsikredes anførsler om at selskapets utbetalinger må oppdateres per dags dato fordi det mangler i overkant av et par års inntektstap og om renteberegning. Når det gjelder krav om renter vil forsikrede i utgangspunktet kunne kreve renter av lidt inntektstap frem til skjæringstidspunktet, jf. standardforskriften § 2-3 annet ledd. I dette tilfellet har selskapet foretatt en skjønnsmessig beregning av lidt inntektstap og grunnerstatning. Ettersom det ikke foreligger en faktisk beregning av inntektstapet, vil også spørsmålet om renter utgjøre en del av erstatningsutmålingen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold i at forsikrede ikke har sannsynliggjort krav om ytterligere grunnerstatning. Saken avvises hva gjelder utmåling av lidt inntektstap og renter.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).